

[Jane Oksen]

delse vil betyde en enorm saltvandsindsprøjtning for København. Københavns udvikling er i øjeblikket slet ikke på højde med andre storbyers, men jeg vil vove den påstand, at det er Københavns kommunalpolitikeres skyld – de har været alt for erhvervsfjendske. Det kan man faktisk ikke gentage for tit.

Den samme tendens har deres socialistiske kolleger her i Folketinget; lettelser i formueskatter og selskabsskatter, der kunne tiltrække udenlandske firmaer, har jo ikke været deres politik. Hvis den borgerlige regering skulle ønske forbedringer på disse områder, kan den i hvert fald regne med Fremskridtspartiet. Lettelser for erhvervslivet er afgjort den bedste hjælp for København.

Initiativgruppen har også nævnt, at hovedstadsområdet ikke skal konkurrere med provinsen eller andre europæiske storbyer, og det er jeg enig i. Ingen kan være kedede af, at der har været en god udvikling i f.eks. det midt- og vestjyske, og ikke kun erhvervslivet, men også statslige institutioner skal placeres over hele landet. Det er slet ikke godt for København, at alt koncentrerer her, og det er i hvert tilfælde ikke godt for København med så mange offentligt ansatte og med en så stor del af byens indbyggere på overførselsindkomster.

Nu ved vi godt i Fremskridtspartiet, at de svage, de udstødte tiltrækkes af storbyer, og vi ser i København ligesom i andre storbyer et stigende antal hjemløse, alkoholikere, narkomaner osv., men disse problemer tror vi ikke penge kan løse. De vil altid være der alligevel. Men selvfølgelig er det godt, hvis man kan hjælpe disse grupper til et så normalt liv som muligt. Men skal der være råd til det, er flere offentlige midler ikke nogen løsning. Øgede skatter gør kun befolkningen mere syge og mere kedede af det.

Det, vi skal gøre, er at markedsføre København på en sådan måde, at vi vækker den af dens tornerosesøvn. Hvis det skal lykkes at skabe mere industri i København, skal vi selvfølgelig først og fremmest tiltrække udenlandske virksomheder. De danske virksomheder foretrækker nok andre byer i landet, der er mere erhvervsvenlige; de foretrækker måske også kommuner, der ikke har en dødningsafgift som den, Københavns Kommune har.

Der ligger også store muligheder i teknologiske og forskningstunge virksomheder, og her

vil en Øresundsforbindelse også sætte mere skub i udviklingen. Men når vi i Fremskridtspartiet taler Øresundsforbindelse, behøver jeg vel ikke nævne endnu en gang, at den selvfølgelig skal være privatfinansieret – vi har ingen penge dertil af statens midler – og derfor er jeg også glad for, at statsministeren var inde på, at det ikke skulle være en statslig opgave. Men hvad statsministeren ikke nævnte, var, at det heller ikke skulle være en kommunal eller en amtslig opgave. Det skal være en privat opgave.

Selvfølgelig skal vi også tage kontakt med Sverige, men jeg er ikke helt sikker på, om Sverige er lige så interesseret i en Øresundsforbindelse, som Danmark er. Det vil nok blive Danmark, der får den største fordel af Øresundsforbindelsen.

Hvad angår de mange investeringer i København, kunne det måske også være på sin plads at se på serviceniveaet, for hvis vi har alt for mange små forretninger, går de nedenunder og hjem på striben. Der må altså gøres et eller andet for, at der er mulighed for billige erhvervslejemål. Det kan ikke nytte noget, at vi river alle gamle ejendomme ned, så både beboelses- og erhvervsjendomme, udlejningsejendomme osv. bliver så dyre, at de små virksomheder går nedenunder og hjem.

Men trods alt er København en dejlig by, og jeg vil ikke synge med i det kor, der taler om en snavset, forsømt og døende by, eller hvad der ellers siges af negativt. Vi ved jo, at de private initiativer er i fuld gang. Vi har fået Det Ny Scala til 400 mio. kr.; det pynter i byen. Vi har stadig Tivoli, der er verdensberømt, Illum udbygger, Idrætsparken bliver snart af internationalt format, og vi har en flot lufthavn. Vi har mange gode faciliteter, der også kan tiltrække turisterne, og jeg tror, turismen vil være noget af det, vi skal sætte mest på i København.

Vi har også nogle skamletter. Der er ingen af ordførerne, der har været inde på Christiania, som er og bliver en skamlet for København. Her er det nok Folketinget, der må bære ansvaret. Det nytter jo ikke at skælde København ud, når vi ved, at Christiania hører under Miljøministeriet. Jeg håber, Folketinget også vil tage Christiania med i overvejelserne om et bedre København. Fremskridtspartiet så det gerne helt nedlagt.

Hvordan lever folk så i København? Ja, der er mange dårlige boliger, og der er stor bolig-